

העולם הזה

העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן
עורך משנה:
רוב איתן

עורך כיתוב:
סייבי קשת
כתב בכיר:
אלי תבור

חברי המערכת:

מנשה ברדיין, שייש גלון, לילי גלילי, רייז הורוביץ, רותי ורר, אבותם חרמון, אוסקר סאבור, אלכס פסיס, אבינח ססו, עמוס קינו, שלמה סרו.

העתון הנקרא ביותר במדינה

רחוב גליקסון 8, תל אביב, טלפון 26785, ת.ד. 136. מען למברקים: "עולמפרסט", המוציא לאור: העולם הזה בע"מ. דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, טל. 62239. ההפצה: דוד סופל ובניו, תל אביב. המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

מספר 1059 כ"ג טבת תשי"ח, 15.1.58 שנה 21 המחיר 500 פר'

21 יני 58

מכתבים

בנוגע לבן שנהג וכן בנוגע להאשה ר' כרומה, יש לפנות למועצת הרבנות הראשית לישראל שתפסק בהו.
חיים זבולון חרל"ם,
רב ואב"ד ראשון לציון,
בעל המחבר ספר נחלי חיים

סוף שחור?

אינני סבור ששואיית עירובת של יהודי לבו עם כושיית קתולית, עליהן כתבתם בשבוע שעבר (העולם הזה 1058) עשויים להצליח. משיכתו של אריק פארקר לכושיית מלחמת ברזיליאנה היא משיכה רגועה, המל חיבה אותו כילד חרות שבה, גם העובדה שאין הם יכולים להיבדל ביניהם באופן חפשי אינה עשויה לתרום להצלחת השואה. טוב ועשה פארקר אם ישקול היטב לפני שישא את אלה לאשה.

חנה מילר, תל אביב
כתבתם את הרשימה על הישראלי הנושא לו כושיית לאשה כדי להתרוע נגד הפליה מעיית או בעבונות. אולם, עצם הפירסום מעיד כי אתם עצמכם נוהגים בהפליה מה מיוחד מאתם בנשואים אלה? האם הייתם כותבים כתבת ענק כו על נשואי שני אנשים לבנים?
תיאודור ברנשטיין, חולון

אחרי נשואים כאלה אפשר היה לטעות את שם הרב הנולד מסברה לזכרה. ברוך, תל אביב

קראתי ברשימתכם על הכושיית מברזיליאנה כי היה קרובים לכך שחברת לחקת אמנות ורה נשארה בארץ, אחרי שהתאהבה בייש ראלי, אני כבר 12 שנה בארץ ולא שמעתי מעולם על מקרה כזה. שמעתי במקום זאת על נשואים בכיוון הפוך, שגרמו ליריית ישראליים מארץ. לכן הייתי מעוניין מאוד לדעת מה קרה באמת בנוגעם של אותם נשואים שהוזכרתם.
יעקב לוי, חיפה

גילדה הורן (ראת המונה) חברת לחקת הקרפ שהופיעה בזירה סרוך ברמת גן לפני שלוש שנים, נשארה בארץ, רואה בה חיים מאושרים ואף הופיעה בסרט הישראלי מעשה במזנית.

שורת המכחישים

אין אני פ. עשהאל, אשר את ביקורת הררין שלו ב"הארץ" מסרתם בשבועונים (העולם הזה 1057), בתוספת ההערה כי יש משוכנעים שאני הוא.
מידד שיק, תל אביב

קראתי כי בשידור בעד ונגד ש.א. (הער' לס הזה 1056) ישתתפו שני כלכלנים, איש חירות ואיש מפא"י. עד כמה שידוע לי שני יריבי בתכנית זו, מר אריאל אריאלי, סני הסמונה על הכנסות המדינה, הוא חבר מפא"י.

יובל אליצור, ירושלים
איש לא חשד בעורך המדור הכלכלי של מעריב, שהוא חבר חירות. טעותו של עורך מדור הרדי נגרמה עקב תמימותו, בהיותו משוכנע כי בקול ישראל יתנו לדבר גם לאיש מפלגת האופוזיציה.

הסיפור שפירסמתם כמדור עתונות על חל"סי במערכת העתונות סביב המשבר בעיריית נתניה (העולם הזה 1057), הוא לא רק סי קאנטי ומשעשע, הוא עשוי לעורר מחשבות נגות על סיבו של עתונאי, המפסח ביוזר עיו, שמרשם של שני ארונים.
הסרנו היחיד של הסיפור שאין בו קורטוב של אמת, במסך כל ארבעת דרשי המשבר, ובחור במאבק האחרון בין בועמי לסקר, לא כתבתי סרו ולא כתבתי אנטי מסרתי רק את העובדות לפי מיטב מצפוני והכרת. חבר ניתן להוכחה בקלות: נ. שרונן ב"מעריב" השלים חמיר את אבן חו מ"הארץ".

יעניו אתכם לדעת, שכאשר רוב חברי מערכת העולם הזה היו עדיין יונקייטריים, שימשיתי אני שליחו של עתון יוסי עברי בבורת הקרבות בין הררונים והצפתים, כרי צפון הארץ. לא מעניין?

אהרון אבן-נח, נתניה

מעניין מאוד. מעניינת גם ההוכחה הקלה כיצד השלים נ. שרונן במעריב את א. אבן חן בהארץ, לפי מיטב כרתו ומצפונה, ללא נקיטת עמדה פרו או אנטי. בתאריך 11.12.57 הופיעו שתי ידיעות אלה על ישיבות עיריית נתניה, במעריב ובהארץ, כתובות בידי אותו עתונאי. בהארץ: בן-עמי, כבשה את פטיש היור ביישיבה... הישיבה שנועדה להדיח את ראש העיריה מכהונתו, וכבשה" עליי מר בן-עמי בתכסיס בלתי צפוי... במעריב: נפתחה דלת צודית, ובן-עמי נכנס... בן-עמי נוסל את הפטיש ונפתח את הישיבה...

גור הרדין
אין זה מקובל לבקר פסקידין, אולם במקרה זה קשה שלא להביע דעה על פרשה שהסעירה במשך חרשים כה ארוכים ופזתי חים את דעת הקהל בארץ. כל אדם בר דעת במדינה, שאינו רוצה כי ישראל תהי סוד למדינה נוסח דרום אמריקה, הועיד מראש לאקשטיון ולרן שמר את אשר פסק להם בית המשפט המכובד, ועוד יותר מואת. למרות ההתנגדות הלפני בעיתות המבועה בלב כל אדם תרבותי בלפי פסקידין מוות, לא הייתי מודעו כל כך אילו במקרה זה היו פוסקים לנאשמים עונש חמור יותר. מה שאין לומר לגבי הרשתות של הנאשם מנסק. למי ראות עיני והשכלתי המישפטית המעטה, הרי הצעירים אקשטיון ושמר יכלו לסכך כל אדם אחר, ובית המשפט היה מרטיעו, כפי שסיכבו את מנסק.

ד"ר י. שיבר, ירושלים
פרסומו המלא של פסקידין במשפט חנאי שמים כרצח הר"ר קסטנר (העולם הזה 1058), בללוית ניתוח משמעותו ותמונות ממלך המשפט, שהופיעו עוד באותו יום בו ניתו פסקידין, לפני כל עתון אחר במדינה, היא עבודה עתונאית ממרנה ראי שונה והיא ראוייה לתשבות.

אני מסכים עמכם כי פסקידין, כמו ש' ניתן, הוא מהלומה כבדה לתביעה הכללית ולאילה העומדים אחריה. כל בניו הקלפים שהקיסו הללו, כדי להוכיח כי במדינת יש' ראלי קיימות מתחרות הזוממות להפיל את השלטון ככות, וכי אל מתחרות אלה נמנים ביו השאר גם עוררידין המיר וחברי מערכת עתונכם, מתמוטט מפילא.
ישעיהו קולקר, תל אביב

הממשלה והצפרדע

שני חברים הלכו בדרך וראו צפרדע חיים, אומר יענקל, "אתן לך לירה אם תבלע אותה". לחיים יש דם, הוא בלע את הצפרדע, יענקל נתן לו לירה, אך חבל לו. ראו עוד צפרדע, חיים התגרה ביענקל, גם יעקב לוי, חיפה

קרחנית לשעבר גילדה

ליענקל יש דם, הוא בלע את הצפרדע וקיבל חזרה את הלירה. הבדיחה ידועה היטב לכל יהודי בעל דם. אולם הבדיחה הזאת היא ממש בנאה על תוצאות המישפתי בממשלת ישראל. חבל רק שאח תוצאות בליעת הצפרדע מר' נישים משלמי המיסים. אנו נשלם את הלירה לכל משתתף.

צדוק זילבר, תל אביב
שתי מפלגות הפועלים הנמצאות בקואליציה הלך חזרו: עניינים להם ואינם רואים, אנזיים להם ואינם שומעים. מה להם עונה אמר העיקר שמירת הכסאות.

אלהיו שכתבתי, נפתח תקוה
כקורא ותיק מצאתי לנחוי לכתוב לכם מספר שורות ולציין עד כמה שבועונים מפלא את יעורו, בפרט לישראל הנמצא כה רחוק מהבית ומחייץ. בימים האחרונים נשי אלתי עליירי מכרים ויירודים נוצרים לסיבה אמיתית של המשבר בישראל. אודה ולא אבוש שיתר מהם לא ידעתי. אולם היום קיבלתי באורח מפתיע את העולם הזה (1056) ובו הסיפור המלא על המשבר ב' ממשלה. שום מכתב פרטי לא יכול היה להמציא לי את החרשות שהמציא לי עתונכם. ישיבתי עם ידידי וכולנו באנו על סיפוקנו, אבל למר לי שמחנו על העשה בארץ.
מ. מרגלית, הוסטון, טקסס, ארצות הברית

ההשוואה היא איננה, אך היא אמת, וכך נראה לי, האחד בדורו כנמר, מול אותו נאון שאמר, "אינני מסכים לאף פול שאמרת, אך מוכן אני למות על זכות לומר אותה". יצחק בריכובאב, ירושלים

הסבר הכר

במשך כמה שהתפרסם על בו הניורת מ' ראשון-לציון (העולם הזה 1058) הנני להיר דינכם כי (הדבר קרה) היות שהבו הזה שבא לקבל תעודת הרוקות להתחתן, בתל אביב מסרו שאמם היתה נוצריה. לפי תקנות והוראות לרישום נשואים מהרבנות הראשית ומשרד הרתות, תעודת נירות מביתדין בחוץ לארץ מעונה אישור מביתדין מוסכך בארץ, ובסעיף ה' המפורט שם הבתידין המוסמכים בארץ, אין עירנו ראשון-לציון בתוכם ולכן לא היה לי סמכות להחליט בזה.

כריכות
העולם הזה
הודעה מפורטת על סדרי הכריכה מתפרסמת בפנים גליון זה. בעמוד מס' 16.

אורי אבנרי